

лѣзлѣ изъ употрѣбленіе въ живѣ разговорѣ, та да го учимъ по писанію, за да му съставимъ грамматикъ. Нашій языкъ всякой Българинъ научва отъ бащѣ си и отъ майкѣ си и на него го най-напрѣдъ проговаря и го знае прѣди да стане въреденъ да се учи да чете и да пише. Та който иска да му напише грамматикъ, не трѣбва да го трѣси въ писанію, защото го намира живѣ въ народа. Истина, за да подведе нѣкой единъ языкъ подъ грамматическы правила, трѣбва да го изучи отъ корена му, а не само отгорѣ така, каквото всякой го чие въ живѣ разговорѣ, и за това все е потрѣбно да изучи нѣкаквы изрядны съчиненія на тоя языкъ. Обаче колко за такъже потрѣбамы ако нѣмаме писанія, то нмаме народны творенія, които могатъ да ни послужить за ръководство въ изученіе языка много по-добрѣ отъ най-хубавѣ написано нѣчто отъ едниъ писатель. Народны-ты творенія сж естествены, та въ языка имъ не може да бжде ничто погрѣшено или несвойствено. На противъ съчиненіе та на писатели-ты сж искусственно подражаніе на естеството, а подражаніе прѣдко да бжде като естествено нѣчто. Преди да кажемъ, кои сж ты народны творенія на языка ни, да прѣглядаме пръвѣ, кое е и какво е най-изрядно-то твореніе на Еллинскый языкъ и послѣ да поиспытáme да видимъ, дали